

La viatgera ferida d'Anais Nin

GETTY IMAGES

ta gent n'ha llegit els diaris i pot dir-ne quatre detalls morboses, però no tants coneixen els contes i les novel·les que va escriure al llarg d'una vida atzarosa que la va dur, com una baldufa, del nord de França a Cuba, passant per Barcelona, París i Nova York.

Els contes que integren aquest recull se'ls va publicar ella mateixa l'any 1944. En llegir-los, un dels crítics més importants del moment, Edmund Wilson, va fer un bot i va saltar de la cadira: què era allò? Somnis relatats com contes o contes relatats com somnis? Tant li feia. Eren seguits de paraules que l'estiraven endins del llibre fins a fer-lo passar entremig de les línies i instal·lar-se, feliç, entre lletres, els cinc o deu minuts de lectura que pren cada conte. Perquè són curts, quasi perfectes, mig abstractes.

Si fossin quadres diríem que són, més que surrealistes, expressionistes. Retraten, com una càmera de fotos desenfocada, la temporada que Nin va viure en una de les barques que, com *bateaux ivres*, flotaven sobre el Sena, i servien de refugi per a la bohèmia artística del París de la dècada dels trenta. I demostren que l'ebrietat dels vaixells i de les vides que s'hi portaven pot impregnar la manera de narrar, i de quina manera!

Si es volen quedar amb la boca oberta després de només cinc pàgines, vagin directes a un conte que es diu *El laberint*. Començaran amb la frase "Tenia onze anys quan vaig entrar al laberint del meu diari", i ja m'explicaran on acaben, si pels carrers de Nova York, pujant escales de paraules o caminant amb els peus descalços per damunt de la paraula *obsessió*. I no s'hi val a dir que no ho han fet mai abans, això de caminar per sobre d'una obsessió. Però n'hi ha més: el conte que dona títol al recull, i que és gairebé de por de tan bonic que és, té lloc en una casa majestuosa, que "tenia el perfum de les vides riques" però que també "semblava una casa a punt d'esvaïr-se". Així és la prosa de Nin: bella en estat pur a punt d'esvaïr-se. L'obra d'una viatgera que duu una ferida incurable: "Tothom que ha estat ferit fa un llarg viatge".

DINSD'UNA CAMPANA DE VIDRE
ANAIS NIN
TRAD. FERRAN RÀFOLS
LABREU
108 PÀG./13,50 €

MARINA ESPASA

Molt alerta amb aquest llibre. Hauria de dur estampada la paraula *fràgil* a la coberta, perquè només amb el títol –*Dins d'una campana de vidre*– no n'hi ha prou. És un llibre tan delicat com un got de vidre on hi dipositessim, amb tota la cura del món, un glaçó, i el contacte amb el fred n'esquerdés el fons. Un llibre per llegir sota l'aigua. Però si això és impossible! Ningú no es creu que es pugui llegir sota l'aigua, però es pot: "Ningú més no hi creia, en l'absolut, ningú més no s'atrevia a explotar per arribar a l'èxtasi"; "Tenim ne-

cessitat d'heroisme, i a la vida moderna no hi ha lloc per a aquesta mena de sentiments". Ningú no hi creia, en l'Anais Nin (1903–1977), perquè en el nostre món ningú no creu en l'absolut i ningú no s'atreveix a explotar per arribar a l'èxtasi. Ningú? No! Una petita editorial resisteix, ara i sempre, la invasió de la relativitat i busca l'èxtasi dels lectors. Després de la magnètica i estranyíssima novel·la curta *Una espia a la casa de l'amor* –publicada per Labreu Edicions l'any 2011– ens arriba, esplèndidament traduïda una altra vegada per Ferran Ràfols, una de les millors col·leccions de contes de l'escriptora francoamericana. De la Nin, mol-

ELS CLÀSSICS

Deixar de banda els déus

JORDI NOPCA

Entre el 1953 i el 1970 Jaume Berenguer i Amenós (Bellaterra, 1915 - Barcelona, 1974) va traduir els cinc primers volums de la *Història de la guerra del Peloponès*. Els problemes de salut li van impedir culminar la feina de traduir Tucídides al català, en què ja pensava quan estudiava lletres a la Universitat de Barcelona. Els tres volums que Berenguer Amenós va deixar pendents van ser assumits per Manuel Balasch, mossèn prolífic que es va atrevir amb una versió en hexàmetres de la *Iliada*, deu volums de *Diàlegs* de Plató, les *Odes* de Baquilides, la *Història* de Polibi i les *Comèdies* d'Aristòfanes.

Nascut a Àlimos entre el 460 i el 544 aC, Tucídides és el primer dels historiadors grecs que deixa de banda la intervenció divina en els fets humans. *Història de la guerra del Peloponès* ressegueix el conflicte entre Esparta i Atenes: per demostrar que és l'enfrontament més gran i espectacular dels que hi ha hagut mai, necessita tot el primer llibre per explicar els prolegòmens als combats. La plaga que va fer estralls a Atenes entre el 430 i el 427 aC va estar a punt d'acabar també amb la vida d'un dels historiadors pioners en el protocientificisme i la investigació etiològica. A partir de Tucídides, les causes i efectes van començar a deixar de ser d'origen exclusivament diví.

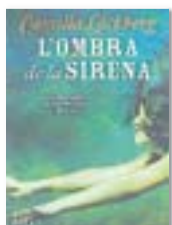

HISTÒRIA DE LA GUERRA...
TUCÍDIDES
TRAD. JAUME BERENGUER AMENÓS
FUNDACIÓ BERNAT METGE
80 PÀG./9,95 € (DUEMENGE, AMBLARA)

L'APARADOR

J.N.

FICCIÓ

L'ombra de la sirena
CAMILLA LÄCKBERG
Amsterdam/Maeva

Camilla Läckberg ha convertit l'entorn aparentment acollidor i plàcid del poble suec de Fjällbacka en escenari de tota mena de crims. A *L'ombra de la sirena* la víctima apareix empresonada en un bloc de gel. De seguida corre la veu que la seva mort no ha pogut ser a causa d'un accident: les amenaces anònimes que rebia ho confirmen. Patrick Heldström i Erica Falck tenen la missió de desenterrar un nou aspecte tenebrós de Fjällbacka.

NO-FICCIÓ

L'obra de Bartra
ANNA MURIÀ
PAM

Anna Murià era "molt exigent amb ella mateixa i aquest sentit d'autoexigència i d'autocrítica molts cops la paralitzava perquè la feia dubtar de l'interès i la solidesa intel·lectual i artística real d'allò que portava entre mans", escriu Sam Abrams al pròleg de *L'obra de Bartra*. *Assaig d'aproximació*, reeditat aquest 2012. Murià ressalta el valor simbòlic i mític de Bartra al mateix temps que l'enfoca des d'una perspectiva total.

Talls d'ombra
SEBASTIÀ PERELLÓ
Lleonard Muntaner
Editor

POESIA

Sebastià Perelló es va estrenar literàriament amb un llibre de narracions, *Exercicis de desaparició* (Di7, 2000). Va debutar en poesia l'any 2007 amb *La set* (El Gall), poc abans de publicar la seva primera novel·la, *Pèls i senyals* (Empúries, 2008). Dos anys després de *Percacceries* (Lleonard Muntaner) dona a conèixer un nou volum de poemes, sobris, profunds i elegants, igual que les ombres que recorren cadascun de la trentena llarga de textos.